

Ἡ ἀνθολογία συνετέθη ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Παπακωνσταντίνου τοῦ ἐπιλεγομένου μουσικοῦ καὶ ἐξεδόθη δαπάνῃ τοῦ Παύλου Κούρτοβιτς Τσαλόγλου ἐληνίζοντος εἰσέτι τότε.

Μουσικὴ Ἀπολυτῶς ἐπιπέ-
της Ἐκ Μιλῶν ἐκ τῆς ἐπιπέ-
4 1042 1937

Ὁ Γ. Παπακωνσταντίνου Μουσικός; ἦτο φιλιππουπολίτης, μαθητὴς, μαθη-
τὴς καὶ ὑποδιδάσκαλος κατ' ἀρχάς τῆς Ἑλλ. κεντρικῆς σχολῆς, εἶτα ἀρχιδι-
δάσκαλος τῆς Τριαδικῆς σχολῆς τῆς κατὰ πρῶτον ἰδρυθείσης ἀλληλοδιδακτι-
κῆς ἐν τῇ πόλει μέχρι τῆς μεταβολῆς αὐτῆς εἰς Βουλγαρικὴν (1848) καὶ κα-
τόπιν διευθυντῆς ἰδιωτικῆς σχολῆς ἐπὶ τινα ἔτη πέρα τοῦ 1861. Τὰ πρῶτα
γράμματα ἔμαθε παρὰ τῷ Ἀγαπίῳ ἀρχιμανδρίτῃ Κῶν, ἐμπείρῳ στιχουργῷ, ἀπ-
εσταλμένῳ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἐν φιλιππουπόλει, ὅπου ὑπῆρχε
μετόχιον ἀγιοταφικόν ἔξω τοῦ ἀνατολικοῦ τείχους τῆς ἀκροπόλεως καὶ πλη-
σίον τῆς οἰκίας τῆς πατρικῆς τοῦ μουσικοῦ. Τὴν ἐκκλησιαστικὴν δὲ μουσι-
κὴν ἐδιδάχθη, ὡς αὐτὸς λέγει, παρὰ τοῦ ἀγ. Σωζοαγαθουπόλεως Προκοπίου ἀ-
πὸ τοῦ 1834. Τῷ 1846 ἐξέδωκεν ἐν Κων/πόλει τύποις θαυδαίου Ἀηβιτιστῶν:
"Τὸ φανᾶρι τοῦ Διογένους ἐπιγραφόμενον. Ἑπάνοδος τοῦ Διογένους, δρᾶμα δι-
αφρούμενον εἰς πράξεις καὶ σκηνάς, παιηθέν εἰς στίχους πολιτικούς ὁμοιο-
καταλήκτους εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 18ης ἑκατονταετηρίδος παρὰ τοῦ Ἀγαπίου
ἀρχιμανδρίτου Κῶν, ἐμπείρου στιχουργοῦ τοῦ πνευματικοῦ μου πατρός, ἥδη
πρῶτον γνησίως εἰς τύπον ἐκδίδεται παρὰ τοῦ κληρονομήσαντος τὰ συγγράμμα-
τα αὐτοῦ Γ.Π.Κ.Π. Φιλιππουπολίτου". Τῷ δὲ 1861 ἐν Ἀθήναις τύποις φῆ
Καραμπίνη καὶ Κ. Βάφα τό : "Φυλλάδιον κατὰ γυναικῶν ἐν γένει, κυριωτέ-
ρως δὲ κατὰ πονηρῶν καὶ ἠθικῶς μοθηρῶν γυναικῶν, συντεθέν μὲν δοᾶ στί-
χων πολιτικῶν ὁμοιοκαταλήκτων κατὰ τό 1830 ἔτος παρὰ τινος ἐν μακαρίῳ
τῇ λήξει γενομένου ἀρχιμανδρίτου ἁγιοταφίτου πνευματικοῦ μου πατρός
Ἀγαπητοῦ τοῦ Κῶν, ἐκδοθέν δὲ εἰς τύπον νῦν τό πρῶτον δαπάνῃ τοῦ ἐν
φιλιππουπόλει ἰδιορρῦθμου ἀπλοελληνικοῦ διδασκάλου τοῦ καὶ μουσικοῦ Γεωργ-
γίου Παπᾶ Κ. μετὰ μιᾶς διὰ στίχων ἐπιστολῆς" (Ἐντεῦθεν ἐλήφθη τό περί
ἔκδοδος στιχοῦργημα, ὅπερ μοί ἀπεστείλατε δημοσιευθέν ἐν τινι ἑφημερί-
δι. Ἀμφοτέρω τὰ φυλλάδια ἔχω, ὡς καὶ τὰ χειρόγραφα τωνκαλλιγραφικώτατα
λαβάν ἐκ τῶν λειψάνων τῆς πλουσίας βιβλιοθήκης τοῦ λογίου ἐμπόρου Φιλιπ-

πουπολίτου Χ' Κωστάκη Χ' 'Ιωάννου Κοϊμτζόγλου)

Ὁ Μουσικός ἀπέθανε πρὸ τοῦ 1870, ἐτάφη δέ ἐν τῇ περιβόλῳ τοῦ ἐνοριακοῦ του ναοῦ τοῦ ἁγ. Κωνσταντίνου χαραχθέντος ἐπὶ τῆς ἐπιταφίου του πλακὸς τοῦδε τοῦ ἐπιγράμματος:

Ἐδῶ 'ν ὁ τόπος, ποῦ ὁ καθεὶς
ξεκουράζεται ἀπ' τὰ τῆς γῆς
πικροβάσανα καὶ παρευθυς
πάντας καὶ πάντ' ἀποχαιρετᾷ.
Νὰ τ' ἀποφύγῃ δύναται ..τίς;

Ἀφῆκεν υἱὸν τὸν θεόδωρον, λόγιον καὶ λογιστὴν, ζῶντα εἰσέτι παράλυτον ὑπερογδοηκοντούτη καὶ θυγατέρα μακαρίτιδα ἤδη, τὴν κυρίαν Λούπου ἰχνογράφου σχεδιαστοῦ τελειοφοίτου τοῦ Μητσοβείου πολυτεχνείου, διατελέσαντος ἐπὶ ἔτη διδασκάλου ἐν τῇ Ἑλληνικῇ κεντρικῇ σχολῇ καὶ εἶτα ἐν τοῖς Ζαριφείοις. Ἡ παλαιὰ οἰκία τοῦ Μουσικοῦ ἐσώζεται μέχρι τοῦ 1928, ἀταπεσοῦσα ἐκ τοῦ σεισμοῦ.



ΑΚΑΔΗΜΙΑ